

N:o 41.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 15 Maj 1873.
 — — — — Andra Kammaren den 16 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, angående upplåtelse till staden Halmstad af tomter, tillhörande de fordna fästningsverken derstädes.

(Stats-Utskottets Utlåtande N:o 21.)

S. A. K.

Sedan Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i Hallands län uti underdånigt memorial den 29 November 1870, jemte eget utlåtande och vederbörandes yttranden i ämnet, öfverlemnad en af stadsfullmäktige i Halmstad till Eders Kongl. Maj:ts ställd skrift, deri stadsfullmäktige — jemte förmälan, bland annat, att den tid, då staden varit befästad och åt landsidorna omgifven af vallar och grafvar, derstädes funnits mot Nissaströmmen en stenmur benämnd Östra sträckvallen eller sträckmuren, hvilken, sedan staden upphört att vara fästning, alltmera förfallit, hvadan tillåtelse tid efter annan lemnats enskilde stadsinnevänare att styckevis undanröjda denna mur och, sedan stenen blifvit för Kronans räkning försäld, använda de aföröjda platserna, intill dess annorlunda kunde om dem varda förordnad, utan att den disposition, som Kronan egde öfver vallplatsen, blifvit inskränkt genom upplåtelse, som endast borde anses såsom personliga och icke berättigande till godtycklig öfverlåtelse från man till man, samt att i den mån, för ordnande af stadens förhållanden och afhjelpande af olägenheter deraf att Nissaströmmen vore från stadens allmänna gator och platser afstängd, staden behöfde ett eller annat stycke af den till enskilda personer upplåtna vallplatsen, enskilda upplåtelseinnehafvare enligt

särskilda

särskilda utslag och Kongl. bref förpligtats att aflemna hvad som för allmänt ändamål erfordrats — i underdånighet anhållit, att af den plats, der Halmstads fästnings östra sträckmur varit belägen, äfven de stycken, som hittills icke blifvit åt staden för gemensamt gagn upplåtna, måtte i nåder upplåtas för anläggning af strand- eller hamngata, och att de enskilda innehafvare, hvilka ännu disponerade vissa stycken deraf, måtte få sig förelagdt att desamma aflemna, helst icke någon af dem erhållit upplåtelse eller bekräftelse på nyttjanderätt, och föregående innehafvares öfverlåtelser icke lagligen egde någon kraft, eller derest de skulle anses gälla för nuvarande innehafvarne likasom för ursprungliga upplåtelsetagarne, likväl i in- tet fall vore af beskaffenhet att hindra Kronans fria dispositionsrätt öfver ifråga- varande vallplats,

har efter vederbörandes hörande Eders Kongl. Maj:t uti nådig Proposition den 30 Januari innevarande år föreslagit Riksdagen, att Kronans rätt till ifrågava- rande tomter måtte till Halmstads stad för anläggande af en strand- eller hamn- gata öfverlåtas, emot skyldighet för staden, att, om densamma i följd häraf med eller utan rättegång komme i besittning af berörde tomter, till de enskilde inne- hafvarne af tomterna, hvilka vid deras afträdande icke ville borttaga derå varande, dem tillhöriga byggnader, utgifva ersättning för samma byggnaders värde efter mätismanna ordom.

Hvad Eders Kongl. Maj:t sålunda behagat föreslå har Riksdagen bifallit; med tillkännagifvande hvaraf Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 16 Maj 1873.
